

Píšu waldorfskí absolventi

Môj protest

Som jeden z prvých absolventov Súkromnej základnej školy waldorfskej v Bratislave. Počul som, že sa ministerstvo školstva usiluje ukončiť experiment tejto školy v jej neprospech. Som zásadne proti a rád by som vám poskytol môj názor na túto školu a ocenil skúsenosti, ktoré mi dala do života.

Začal by som praktickými schopnosťami, ktoré u väčšiny súčasných študentov absentujú. Na hodinách pracovného vyučovania a ručných prác som sa naučil štrikovať, háčkovať, šiť, vyšívať, vyrezávať z dreva, tepať z kovu rôzne predmety a veľké množstvo výtvarných techník. Aj keď ja považujem tieto skúsenosti za cenné, stalo sa mi, že boli žiakmi z iných škôl dehonestované. Možno aj to je náznak toho, akých ľudí bežné školstvo vychováva.

Tiež som bol výborne pripravený z matematiky a slovenského jazyka, čo dokazujú aj moje výsledky v Testovaní 9, v ktorom som dopadol najlepšie zo všetkých mojich súčasných spolužiakov. V matematike som mal celkovo navrch, lebo sme už v 8. a 9. triede preberali niektoré okruhy učiva, ktoré moji súčasní spolužiaci preberali prvýkrát až na strednej škole.

Takže zrušenie tejto školy považujem za neopodstatnený a hlúpy ťah, ktorým sa tento štát snaží iba docieliť svoj monopol v školstve, a tak presadiť možnosť manipulovať myslenie mladých ľudí a detí jediným predpísaným smerom.

Tomáš Kubáň (cirkevné gymnázium).

Týchto učiteľov to skutočne baví a žiaci ich zaujímajú

Momentálne študujem na súkromnej strednej umeleckej škole animovanej tvorby v Petržalke, darí sa mi skvele, som v 3. ročníku. Do waldorfskej školy som chodila od druhého ročníka, to znamená, že mám skúsenosť aj so štátnou základnou školou. Navštevovala som ju 2 roky, potom som chcela ísť do tretieho ročníka waldorfu, no musela som ísť opať do druhého, lebo waldorf iba začínal a mal iba 1. a 2. ročník.

Moje spomienky na štátnu školu? V prvom ročníku som bola v jednej, kde ma šikanovali nielen spolužiaci, ale aj triedna učiteľka. Raz mi vlepila facku za zle

rozdelené slovo na konci riadku. Tak som prestúpila na ďalšiu školu, kde už to bolo lepšie, ale opäť som sa len stretla s prístupom učiteľov, ktorý jasne naznačoval, že tam „musia byť“, robia to len pre peniaze a nechce sa im. Žiaci sa prehnane skupinkovali, bola som svedkom šikany a odsudzovania. Ako nás tam učili, na to si už skutočne nepamätám.

Keď som prestúpila na waldorf, dalo sa kamarátiť skutočne s každým, prístup učiteľov bol skvelý, pretože týchto učiteľov to skutočne baví a žiaci ich zaujímajú. Taktiež sa mi veľmi páčil spôsob vyučovania. Učivo sa dalo ľahšie zapamätať, doteraz si pamätám konkrétne veci, ktoré sme brali napríklad v 3. ročníku. Táto škola veľmi dobre rozvíja nielen umelecké cítenie všetkých žiakov, ale som presvedčená, že ich veľmi dobre vychováva a učí potrebné učivo.

Viem to z vlastnej skúsenosti, príchodom na strednú som sa akoby posunula opäť o kúsok späť, lebo sme toho vo waldorfe stihli prebrať veľa aj zo stredoškolského učiva. Veľmi ma to prekvapilo, lebo som si myslela, že budem nedostatočne pripravená, nakoľko si veľa ľudí naokolo a mimo našej školy myslelo, že waldorf nás nemôže riadne pripraviť.

Ak by som to mala zhrnúť, na tejto škole nie je cieľom nabíliť žiaka kódy, vzorce a neviem čo. Žiaci sa tu učia veci tak, aby ich pochopili a vedeli v živote využiť, nie iba odrecitovať od slova do slova.

Všimla som si aj, že žiaci a absolventi waldorfskej školy sú akosi lepšie, sociálne zrelšie osoby a majú väčšie predpoklady rozhodovať sa správne. Boli medzi nimi aj žiaci, ktorí mali sklon k výtržníctvu, pitiu alkoholu a možno neskôr aj k braniu drog, a to kvôli prostrediu, v ktorom vyrastali, a kvôli zlému zázemiu. Teraz sú to skvelé, úžasné osobnosti, a som si istá, že preto, lebo boli obklopené správnymi ľuďmi práve vo waldorfskej škole, ktorá je veľmi príjemným, takmer akoby rodinným, a pre vývoj dieťaťa ideálnym prostredím. S vyučovaním sa spájali rôzne iné aktivity, výlety a zážitky. To veľmi obohacuje život detí počas štúdia na tejto základnej škole. Waldorfská škola na Slovensku je dobre vybavená na všetky predmety.

Samozrejme keď som na waldorf chodila, tak som ako normálny lenivý študent mala výhrady voči napríklad, predmetu eurhythmia, ktorého zmysel som asi tak ako všetci moji rovesníci vtedy nechápala. Teraz už chápem jeho zmysel, a pozerám sa na to inak, niektorí, ktorí tento predmet nenávideli, napríklad žiaci ktorí pokračujú v štúdiu na Waldorfskom lýceu v Prahe, sa rozhodli sami prihlásiť teraz na hodiny eurhythmie.

Vždy som mala problém s matematikou, nikdy som pre ňu nemala pochopenie a doteraz tento predmet nemám rada. Paradoxne, som vynikala vo fyzike, ktorej hodiny ma na waldorfe nesmierne bavili, lebo sme nebrali len vzorce, ale uskutočňovali sme pokusy, na ktorých sa celá vec dala lepšie pochopiť a zapamätať.

Čo mi na waldorfe nesesedelo, boli 3 povinné cudzie jazyky, lebo žiaci sa tak nemohli ani jeden naučiť dostatočne. Neskôr nám ruštinu zrušili, čo bolo fajn, no myslím že účinnejšie by bolo, ak by si mohol žiak od druhého stupňa zvoliť jeden cudzí jazyk, a ten sa učiť. Na výtvarnom umení a ručných prácach sme brali množstvo tehnik umenia, ktoré veľa mojich terajších spolužiakov nepozná. Dalo mi to veľa vzhľadom na to, že som išla na umeleckú školu.

Na slovenskom jazyku sme brali toľko vecí, čerpám z toho ešte teraz, toto je jeden z predmetov na ktorom cítim, že som sa na strednej vrátila späť - akoby stále opakujem, a teda v tomto ma waldorf tiež dobre pripravil.

Fú, no už ani neviem čo napísať, je toho toľko... jednoducho som rada že som chodila na waldorf, rada sa tam vraciam, a je to podľa mňa najlepšia základná škola na Slovensku.

Tatiana Husárová

Waldorf mi dal do života silu odpustiť

Waldorf mi dal do života, keď si to spätne uvedomujem, silu odpustiť tým, ktorí mi ublížili ale aj silu napredovať, ktorú stále „otvárať“, ale bez waldorfu by som ju ani neotvoril. Waldorf mi dal pozitívny materinský prístup učiteľov na škole. Naučil som sa rezbárčiť a pomohlo mi to v napredovaní na strednej škole. Mám z waldorfu veľmi pozitívne zážitky, naučil som sa mnohým zaujímavým vedomostiam prostredníctvom pokusov a učenia v praxi - miesto len písania do zošita. Ak môžem porovnať waldorf so štátnymi školami, tak waldorf sa rozvíja a napreduje na rozdiel od štátnych škôl, ako to pozorovať na mojej strednej škole, kde bolo asi 10 učebných odborov a dnes tam sú len tri aj to len tak prežívajú, kým waldorf prekvitá. Waldorf ma pripravil do života tak čo do vedomostí ako aj „do osobností“ a som za to veľmi vďačný.

Peter Bohm (stredná odborná škola – drevárska)

Waldorfská škola bola pre mňa tou najlepšou

Waldorfská škola bola podľa mňa tou najlepšou základnou školou, akú som mohla mať. Áno, je pravda, že na inú ZŠ som ani nechodila, no keď si to porovnam s tým, čo počúvam o iných školách, len to utvrdzuje moje presvedčenie. Na waldorfskej škole som sa cítila z väčšej časti veľmi dobre a môj postoj ku škole, či už základnej alebo strednej, je celkovo oveľa pozitívnejší (a možno aj realistickejší, úprimnejší) ako postoje mnohých mojich spolužiakov či rovesníkov.

Mojou akoby najväčšou výhodou je to, že si doteraz pamätám veľmi veľa z toho, čo som sa naučila na waldorfskej škole, čo nemôžem povedať o mojich spolužiakoch z iných škôl. Waldorfska škola mi dala veľký všeobecný rozhľad a schopnosť kreatívne

myslieť. Táto škola ma naučila netúžiť len priamočiaro po informáciách, ale skôr vnímať súvislosti, logické postupnosti alebo príčiny, ktoré za faktami stoja. Povedala by som, že hlavne vďaka tejto škole dokážem vnímať, čo je krásne na učení sa. Toto považujem za veľmi dôležité, pretože motivácia "učím sa lebo sa chcem dostať na dobrú školu" mi pripadá nedostatočná.

Odvážim sa povedať, že najmä vďaka waldorfskej škole som jednou z najlepších študentiek môjho ročníka.

Mariana Jarina (Bilingválne gymnázium C. S. Lewisa)

Prevzaté z waldorfskaskola.sk